

[Lone Dybkjær]

større sammenhæng. Det, der umiddelbart springer i øjnene, er naturligvis, om vi kan fastholde, at der ikke er afgifter på kul. Vi kan også anlægge det syn, at når der ikke er afgifter på kul, så kunne vi måske bruge noget mere på at forhindre den store kulforurening, i hvert fald ét af to. Men igen i en større sammenhæng, end der er mulighed for i dag. Jeg vil godt slå fast, at vi finder altså ikke, der skal være fluktuerende eller variable olieafgifter; derimod vil vi godt vurdere det, hvis der sker et fald, og kigge på det i en overordnet sammenhæng.

Så har der været rejst spørgsmål om energifgiftens indflydelse på det, nogle har kaldt det miserable naturgasnet. Jeg mener, det var helt klart, da vi vedtog naturgasnettet i 1979, at energifgiften var indregnet og også indregnet i forrentningen af projektet, deri er der ikke noget nyt. Jeg mener naturligvis også, at hvis man skal til at indføre nogle energifgifter her, så skal det være ud fra nogle overordnede sammenhænge, hvori naturligvis også naturgasnettet og naturgasnettets forrentning indgår, men hvor det ikke er det primære. Det må være de overordnede energipolitiske målsætninger, der er de afgørende, ikke bare nogle enkelte dele, som man piller ud.

Til fru Annelise Gotfredsens indlæg skal jeg i øvrigt blot sige, at det er mit indtryk, at de konservative godt vil være med til øgede udgifter, men aldrig til øgede indtægter.

Waldorff (VS):

Vi har selvfølgelig også i VS diskuteret den situation, der kan opstå, at de faldende oliepriser kan komme til at betyde, at energipolitikken bliver slået mere eller mindre i stykker. Sådan må man betragte det, hvis udbygningen af den vedvarende energi bliver væsentligt hæmmet eller forsinket på grund af de faldende oliepriser, eller fordi naturgasprojektet på den ene eller den anden måde kommer i vanskeligheder. Derfor kan vi selvfølgelig godt forstå argumenterne for, at man skal prøve at styre igennem afgifter, fordi det er en temmelig håndterlig og ret praktisk form i en situation, hvor man må forudse – dér er jeg i hvert fald enig med et par stykker her – at olieprisfaldet ikke er noget permanent, men sandsynligvis noget med et år eller to, indtil markedet bliver reguleret.

Vi kan ikke acceptere, at naturgasprojektet bliver anfægtet; vi er enige i, at man ikke må bremse op for den vedvarende energi, vi er enige i, at man ikke må ødelægge de forsøg på energibesparelser, som er i gang.

Hvis man bruger afgiftsformen, så løber man ind i de sociale problemer, der er knyttet til afgifter i det hele taget og afgifter på energiområdet i særdeleshed, og eventuelle forhøjede olieafgifter falder altså sammen med, at reallønnen i de sidste år er faldet temmelig drastisk, og at ikke mindst varmeudgifterne har gjort reallønnen tyndere og tyndere.

Hvis man overhovedet skulle ind i denne diskussion om at bruge afgifter, så vil jeg nok sige, at der er en anden diskussion, som er mere påtrængende, og det er diskussionen om, hvordan varmeudgifterne hviler på de forskellige indkomstgrupper og de forskellige boformer og familieformer. Jeg mener eksempelvis, det er uacceptabelt, at varmeudgifterne ikke er regnet med, når man får boligsikring. Varmeudgifterne er en ganske almindelig omkostning ved at bo og burde naturligvis være en del af grundlaget for boligsikringen. Det andet er selvfølgelig, at vi har protesteret voldsomt imod de manipulationer med pristallet, som blev lavet i december 1979.

Vi vil derfor mene, at det for at undgå de asociale virkninger af en afgiftsforhøjelse er rigtigere at bruge andre styringsmidler, som på lang sigt er de eneste rigtige, ikke det dér med varmesyn, som regeringen har gennemført ved lov, men langt snarere det, vi har foreslået, og som også var boligministerens oprindelige forslag, nemlig en tvungen efterisolering af den eksisterende boligmasse, og det, som regeringen har været fremme med nogle meget forsigtige tanker om, nemlig en fastsættelse af normer for energiforbruget. Man kan sige, at det er nogle styringsmidler, som er mere langsigtede, og som formentlig ikke ville have den samme umiddelbare effekt som en afgiftsforhøjelse i den korte periode, der her er tale om. Derfor kunne man overveje andre ting, f.eks. forhøjelse af tilskud til vedvarende energi.

Skulle der komme et prisfald, som vi virkelig kunne se ville betyde en undergravning af naturgasprojektet, så mener jeg, at man som svar på det måtte diskutere først og fremmest en skærpet tilslutningspligt til na-